

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της 29-9-2011 συνεδρίασης του συμβουλίου της Δημοτικής Κοινότητας Ροδοπόλεως.

Σήμερα 29-9-2011 ημέρα Πέμπτη και ώρα 20.00 μ.μ.το Συμβούλιο συνήλθε σε συνεδρίαση στο γραφείο της δημοτικής Κοινότητας Ροδοπόλεως του Δήμου Διονύσου , ύστερα από την με αριθ. 168/23-9 -2011 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της δημοτικής κοινότητας Ροδοπόλεως , που δημοσιεύθηκε στον πίνακα ανακοινώσεων της δημοτικής Κοινότητας και επιδόθηκε σε κάθε ένα σύμβουλο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 88 του Ν. 3852/10 , για τη συζήτηση και διατύπωσης πρότασης στο κατωτέρω θέμα της ημερήσιας δ/ξης:

Θέμα 1^ο : Αίτηση της κ. Μαρίας Μάρα για την " παράνομη κατοχή του Αϊ Γιάννη από το Ησυχαστήριο της Φανερωμένης ".

Θέμα 2^ο : Αίτηση του δημ. Συμβούλου κ. Π.Τσούκα και των συμβούλων της Δημοτικής Κοινότητας Ροδόπολης , κ. Ε. Θεοδώρου & κ. Δ. Πολύζου, για ενημέρωσή τους , σχετικά με την πρόθεση του Δήμου να δημιουργήσει παιδικό σταθμό στη Δημοτική Κοινότητα Ροδόπολης.

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης αυτής ο Πρόεδρος του συμβουλίου της δημοτικής Κοινότητας είπε ότι σε σύνολο πέντε [5] μελών ήταν από τους συμβούλους της Δημοτικής Κοινότητας :

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

- 1] Κλεφτάκης Βασίλειος
- 2] Κόκκαλης Εμμανουήλ
- 3] Ξανθός Ιωάννης
- 4] Θεοδώρου Ευαγγελία

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Πολύζου Δήμητρα

Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Αντιδήμαρχος κ. Πέππας Νικόλαος.

Στη συνεδρίαση αυτή κρατήθηκαν πρακτικά από την υπάλληλο του Δήμου κ. Ευφροσύνη Μάμαλη.

Ο Πρόεδρος του συμβουλίου της δημοτικής κοινότητας ύστερα από την διαπίστωση της απαρτίας κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης .

Αριθ. Απόφασης 23/2011.

Θέμα 1^ο : Αίτηση της κ. Μαρίας Μάρα για την " παράνομη κατοχή του Αϊ Γιάννη από το Ησυχαστήριο της Φανερωμένης ".

Για το 1^ο θέμα της ημερήσιας δ/ξης ο Πρόεδρος είπε τα εξής:

Η κ. Μαρία Μάρα με την από 5-9-2011 αίτησή της μας ζήτησε όπως φέρουμε προς συζήτηση στο τοπικό συμβούλιο της Ροδόπολης θέμα για την " παράνομη κατοχή του Αϊ Γιάννη από το Ησυχαστήριο της Φανερωμένης ". Η παραπάνω ισχυρίζεται ότι υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία βάσει των οποίων αποδεικνύεται ότι δεν υφίσταται κανένα θέμα χρησιμότητας , την οποία επικαλείται το Ησυχαστήριο της Φανερωμένης και κατά συνέπεια ουδένα νόμιμο δικαίωμα κατοχής του Αϊ Γιάννη.

Στη συζήτηση του θέματος παρευρέθηκε και η κ. Μάρα στην οποία δόθηκε ο λόγος και ανέπτυξε τα επιχειρήματά της για την παράνομη αναγνώριση χρησικτησίας του εξωκλήσιου Αϊ ΓΙΑΝΝΗ από το ησυχαστήριο της Φανερωμένης. Κατέθεσε επίσης αναλυτικό ιστορικό της υπόθεσης με αποδεικτικά στοιχεία.

- Το Ησυχαστήριο της Φανερωμένης επικαλείται ως τίτλο ιδιοκτησίας το παραχωρητήριο με αρ. πρωτ. 379 του Μητροπολιτικού Συμβουλίου/ 13-11-1985 της τέως Ιεράς Μητροπόλεως Αττικής, νυν Κηφισιάς, βάση του οποίου το τότε Μητροπολιτικό Συμβούλιο ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑ στο Ησυχαστήριο επί του Αϊ Γιάννη και στον περίβολο χώρο αυτού. Τον άνω ισχυρισμό του Ησυχαστηρίου επικαλούνται και οι δικηγόροι αυτού με εξώδικο (με αρ. πρωτ. 642) το οποίο έστειλαν στις 8-7-2002 προς τον Μητροπολίτη Αττικής κ. Παντελεήμονα, στο οποίο επικαλούνται ΔΙΠΛΗ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑ, ως απάντηση για την κατάληψη την οποία είχαν κάνει οι ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ κάτοικοι της Ροδόπολης, διαμαρτυρόμενοι για την άνω παρανομία. Το εξωκλήσι του Αϊ Γιάννη δεν αποτελεί ιδιοκτησία του Ησυχαστηρίου για τους εξής λόγους:

Α) ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ καθώς και σε ΔΑΣΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ.

Β) Το παραχωρητήριο είναι γεμάτο με ΑΝΑΛΗΘΕΙΕΣ από την αρχή έως το τέλος, οι οποίες αποδεικνύουν την τότε συμπαιγνία μεταξύ του τότε Μητροπολίτη και του Ησυχαστηρίου.

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΟΥ

α) ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Η Ιερά Μητρόπολη κατέλυσε το Ελληνικό Κράτος. Στις 25-2-1979 με κοινή απόφαση με αρ. 160561/1000 των δύο Υφυπουργών Γεωργίας & Οικονομικών κηρύχθηκε ΟΛΟ ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟ. Το εξωκλήσι του Αϊ Γιάννη έως τότε αποτελούσε 100% ιδιοκτησία Ηλιοπούλου και με την άνω απόφαση πέρασε όλο το ποσοστό του στο Δημόσιο.

Ο τότε Μητροπολίτης Δωρόθεος ΚΑΤΕΛΥΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ χρίζοντας τον εαυτό του ΥΠΕΡΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗ, δωρίζοντας το 1985 απλόχερα ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ, αναγνωρίζοντας χρησικτησία επί του Δημοσίου.

Ως γνωστόν η αντιδικία μεταξύ Δημοσίου και Ηλιοπούλου έληξε οριστικά το 1991 με την Απόφαση του Αρ. Πάγου 1230/1991 υπέρ των κληρονόμων Ηλιοπούλου. Για οικονομικούς λόγους οι κληρονόμοι του Ηλιοπούλου αναγκάστηκαν να παραχωρήσουν ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΞ' ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ, όπως αυτό αποδεικνύεται με το έγγραφο του Δασαρχείου Πεντέλης με αρ. πρωτ. 334/21-1-2008, στο οποίο αναφέρεται και η περιοχή του Αϊ Γιάννη.

Είναι απορίας άξιο λοιπόν ΒΑΣΗ ΠΟΙΟΥ ΝΟΜΟΥ εξακολουθεί το Ησυχαστήριο να διεκδικεί το εξωκλήσι του Αϊ Γιάννη.

β) ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Τα ψεύδη των καλογριών.

Στο εν λόγω παραχωρητήριο αναφέρεται ότι με το υπ' αρ. 79/29-10-85 έγγραφο του Ησυχαστηρίου, το οποίο απεστάλη προς το τότε Μητροπολιτικό Συμβούλιο, βεβαιώνεται ότι κατέχει τον Αϊ Γιάννη από εικοσαπενταετίας και πλέον. Για κακή τους τύχη όμως υπάρχει το επίσημο έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Διεθνούς Οικονομικής Συνεργασίας τ' οποίο στάλθηκε με ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 17-12-1965 προς το Υπουργείο Εθνικής

Παιδείας & Θρησκευμάτων και στο οποίο αναφέρονται τα εξής: «Στον περίβολο του Αϊ Γιάννη έκιντο εις σωρούς τα απορρίμματα ρυπαρών χαρτίων και εδεσμάτων, εντός δε του ναού υπήρχαν εστία μαγειρίου δια την Παρασκευή φαγητών» και συνεχίζει το έγγραφο με τη φράση: «ΩΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟ».

Ο Αϊ Γιάννης λοιπόν έως τις 17-12-1965 ήταν εγκαταλελειμμένος. Από τις 17-12-1965 ημερομηνία που αναγράφεται στο έγγραφο του Γενικού Γραμματέα έως την 13-11-1985 ημερομηνία που αναγράφεται στο παραχωρητήριο έχουν παρέλθει 19 χρόνια και 11 μήνες, ούτε καν δηλαδή εικοσαετία!

Η βεβαίωση των μοναχών ότι κατέχουν τον Αϊ Γιάννη πέρα της εικοσαπενταετίας είναι ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΨΕΥΔΗ.

Σας προσκομίζω το έγγραφο του Γενικού Γραμματέα.

γ) ΤΡΙΤΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Παράβαση Εκκλησιαστικού Κανόνα 8/1979

Στο εν λόγω παραχωρητήριο αναφέρεται ότι το τότε Μητροπολιτικό Συμβούλιο εξέτασε λεπτομερώς από τον Εκκλησιαστικό Κανονισμό 8/1979 το άρθρο 2 παρ. 3 εδάφιο α' και την παράγραφο 4.

Προφανώς εξαιτίας της εκτεταμένης και λεπτομερούς εξετάσεως, ΔΕΝ ΠΡΟΣΞΑΝΕ ότι το άρθρο 2 παρ.3 εδ. α' ορίζει σαφέστατα ότι ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΘΕΙ ΕΝΑ ΑΚΙΝΗΤΟ, ΛΟΓΩ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΤΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, το δε βάρος της αποζημιώσεως το καταβάλλει το εκκλησιαστικό πρόσωπο.

Στην περίπτωση του Αϊ Γιάννη δεν υπήρξε καμμία απολύτως απαλλοτρίωση και δεν θα μπορούσε να γίνει απαλλοτρίωση διότι δεν συντρέχει κανένας λόγος ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Σας προσκομίζω τον Εκκλησιαστικό Κανόνα 8/1979.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 2, την οποία επισημαίνει το τότε Μητροπολιτικό Συμβούλιο, ορίζει ότι «οι Ι. Ναοί συμμορφούνται επακριβώς προς τας υπό των οικείων Μητροπολιτών γενικής και ειδικάς οδηγίας τελούντες υπό την πνευματική και διοικητική δικαιοδοσίαν αυτών κ.λ.π.».

Με αυτόν τον τρόπο στάλθηκε το απαράδεκτο μήνυμα στον Ενοριακό Ναό, όπου βάση του εκκλ. Κανόνα υπάγεται ο Αϊ Γιάννης, προκειμένου να αποδεχτεί οποιαδήποτε ΠΑΡΑΝΟΜΗ απόφαση της Μητρόπολης και τον προστάζει να συμμορφωθεί ως προς αυτήν.

δ) ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Παράβαση του αναγκαστικού νόμου 2.200/1940 άρθρο 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το Νομοθετικό Διάταγμα του 1941 άρθρο 1.

Το Υπ. Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στο άνω έγγραφο του αναφέρει ότι πρέπει να εφαρμοστεί ο αναγκαστικός νόμος 2.200/1940 άρθρο 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το νομοθετικό διάταγμα του 1941 άρθρο 1. Ο συνδυασμός των δύο άνω νόμων ορίζει τα εξής: «Εφ' όσον τα καθαρά ταύτα έσοδα των παρεκκλησίων και εξωκλησίων είναι ελάσσονα των δραχμών 10.000 ετησίως, το Τ.Α.Κ.Ε. δύναται να παραιτηθεί των επ' αυτών δικαιωμάτων αυτού εκχωρούν τη διοίκησιν και διαχείρισιν αυτών εις τας ανήκουσι Μητροπόλεις.».

Στην περίπτωση του Αϊ Γιάννη το καθαρό εισόδημά του ήταν κάτω των 10.000 δραχμών.

Με το άνω έγγραφο του το Υπουργείο Παιδείας ζητά να αναλάβει η Ιερά Μητρόπολης στην οποία ανήκει ο Αϊ Γιάννης τη διοίκηση και διαχείριση. Βάση

των άνω νόμων δεν συμπεραίνεται από πουθενά δικαίωμα αναγνώρισης χρησικτησίας από το Ησυχαστήριο.

ε) ΠΕΜΠΤΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Άρειος Πάγος 732/1969

Στη συνέχεια της αποφάσεως 379/1985 η Ι. Μητρόπολη προκειμένου να τεκμηριώσει την παράνομη απόφασή της ότι τάχα το Ησυχαστήριο έχει χρησικτησία επί του Αϊ Γιάννη, επικαλείται μια απόφαση του Άρειου Πάγου με αρ. 732/1969, η οποία καμμία σχέση έχει με την περίπτωση μας. Η εν λόγω απόφαση αναφέρει ότι πραγματοποιήθηκε κάποιος πλειστηριασμός, ο οποίος έλαβε χώρα στη Νήσο Σαλαμίνα στην ακίνητη περιουσία μιας μοναχής, ονόματι Θέκλα Μούχου κατά κόσμων Ζαμπέτα θυγατέρα Παντελή Μούχου στη γυναικεία Μονή του Αγ. Γεωργίου στη Σαλαμίνα.

Η εν λόγω μοναχή όφειλε σε τρίτους χρήματα, οι οποίοι προέβησαν στην κατάσχεση της περιουσίας της. Όμως απεδείχθη η ιδιότητά της ως μοναχής με βεβαίωση του οικείου Μητροπολίτη, που αναφέρει ότι ήταν εγγεγραμμένη στα Μοναχολόγια της άνω Μονής και ως εκ τούτου η περιουσία της ανήκε πλέον στη Μονή. Εξ' αιτίας αυτού του γεγονότος ο Άρειος Πάγος ακύρωσε τον πλειστηριασμό με την ανωτέρω απόφαση.

Τι σκοπό εξυπηρετούσε η αναφορά στην απόφαση του Άρειου Πάγου με την υπόθεση του Αϊ Γιάννη, είναι απορίας άξιο. Απλώς ήθελαν να καταδείξουν ότι... υπάρχει και Νομολογία(πλην όμως ΑΣΧΕΤΗ).

στ) ΕΚΤΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ: Ψευδής βεβαίωση- Δασικό.

Ο τότε Μητροπολίτης με την υπερεξουσία την οποία είχε καταλάβει, δεν δίστασε ν' αναγνωρίσει ως χρησικτησία και τον «όστις περίβολος χώρος δεν είναι δασώδης περιοχή». Η άνω φράση αναφέρεται στο παραχωρητήριο και αποτελεί ΜΕΓΑ ΨΕΜΑ!

Ο περίβολος χώρος του Αϊ Γιάννη σύμφωνα πάντοτε με το έγγραφο του Δασαρχείου Πεντέλης με αρ. πρωτ. 334/21-1-2008 το οποίο εκδόθηκε ΒΑΣΗ ΦΩΤΟΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1937 χαρακτηρίζει τον Αϊ Γιάννη ότι ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΑΣΟΣ. Ο τότε Μητροπολίτης ενώ έβλεπε ιδίως όμμασι πυκνό δάσος, διαβεβαίωνε ότι ο Αϊ Γιάννης ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΑΣΩΔΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗ, προκειμένου να ικανοποιήσει το παράνομο αίτημα του Ησυχαστηρίου, παραβιάζοντας ταυτόχρονα όχι μόνο τους πολιτικούς, αλλά και τους θεϊκούς νόμους,

Επίσης σας προσκομίζω το Νόμο 3208/24-12-2003, ο οποίος στο άρθρο 1 παράγραφος 4 ορίζει τα εξής: «Ως δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσεως ΑΣΚΕΠΕΙΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ (φρυγανώδεις ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι, που περικλείονται από δάση και δασικές εκτάσεις).

Με τον άνω Νόμο και η τελευταία σπιθαμή του Αϊ Γιάννη θεωρείται δασική έκταση.

ΑΙΤΗΜΑ

Για όλους τους ανωτέρω λόγους ζητάμε την άμεση ανάθεση της διοίκησης και διαχείρισης του Αϊ Γιάννη στον ενοριακό ναό της περιοχής του Προφήτη Ηλία προς αποκατάσταση της έννομης τάξης, σύμφωνα με τον Εκκλησιαστικό Κανόνα 8/1979.

Συνημμένα: Α' Παραχωρητήριο της Ιεράς Μητροπόλεως

Β' Απόφαση των δύο Υφυπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, με αρ. πρωτ. 160561/1000/ 25-2-1979, βάση της οποίας ο Αϊ Γιάννης κηρύσσεται δημόσια έκταση.

Γ' Βεβαίωση δασαρχείου Πεντέλης

Δ' Νόμος 3208/2003

Ε' Έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Διεθνούς
Οικονομίας

Στ' Απόφαση Αρείου Πάγου με αρ. 732/5-12-1969.

Ζ' Κανονισμό της Εκκλησίας της Ελλάδος 8/1979.

Η' εξώδικο του Ησυχαστηρίου με αρ. 642/8-7-2002

Ύστερα από τα παραπάνω ο Πρόεδρος εισηγήθηκε την αποστολή των
στοιχείων που κατατέθηκαν από την κ. Μαρία Μάρα στο Δήμο, προκειμένου
να τεθούν υπόψη της νομικής υπηρεσίας για γνωμοδότηση.

Τέλος ο Πρόεδρος κάλεσε το συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το συμβούλιο ύστερα από διαλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπόψη του :

1] Την αίτηση της κ. Μαρίας Μάρα και τα συνημμένα στοιχεία που
κατατέθηκαν

2] Την εισήγηση του Προέδρου

3] Τις διατάξεις του άρθ. 83 παρ. 2 3852/2010

Αποφασίζει Ομόφωνα

Προτείνει την αποστολή στοιχείων που κατατέθηκαν από την κ. Μαρία Μάρα
για το εξωκλήσι του Αϊ Γιάννη, στο Δήμο, προκειμένου να τεθούν υπόψη της
Νομικής Υπηρεσίας για γνωμοδότηση.

Ο Πρόεδρος της Δημ. Κοινότητας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΛΕΦΤΑΚΗΣ

Τα Μέλη

1. ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

2. ΞΑΝΘΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

3. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ακριβές αντίγραφο

Ροδόπολη 29 - 9 -2011

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου

Της Δημοτικής Κοινότητας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΛΕΦΤΑΚΗΣ